

Daniel Kitabı — Altmış Üçüncü Bölüm

Millerin Cədvəllərindən Kənarda: İslam, Təhqiqat Məhkəməsi və Son Sınaq

Jeff Pippenger

2024-01-27

Bizə məlumat verilmişdir ki, “Allah Uilyam Millerin zihnini peyğəmbərliklərə yönəltdi və ona Vəhy kitabı üzərində böyük işıq verdi.” Millerin yetişdirildiyi dövrün tarixi, onu Vəhy kitabının on ikinci, on üçüncü, on altıncı, on yeddinci və on səkkizinci fəsillərində yerləşən “böyük işıq” dərk etməkdən saxladı; çünki həmin fəsillər onun öz tarixi baxış nöqtəsindən görə bilmədiyi peyğəmbərlik səltənətlərinin işini müəyyənləşdirirdi.

Millerə Vəhy kitabı barədə verilən işıq Kilsələr, Möhürlər və Borular idi; və “üç Vay” kimi müəyyən edilən son üç Boru məhz Habaquququn iki lövhəsi üzərində təsvir olunmuşdur. Vəhy kitabında Millerə verilən “böyük işıq” Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində İslamın rolu ilə bağlıdır. Lakin həmin “böyük işıq” belə onun tarixi şəraiti ilə məhdudlaşmışdı.

“Asiyanın yeddi kilsəsi Məsihin kilsəsinin yeddi formasında olan tarixidir; onun bütün dolanbacları və dönüşləri içində, bütün firavanlığı və müsibətləri içində, həvarilərin günlərindən ta dünyanın sonuna qədər. Yeddi möhür yer üzünün qüvvələri və padşahlarının kilsə üzərindəki fəaliyyətlərinin, və Allahın həmin vaxt ərzində Öz xalqını qorumasının tarixidir. Yeddi sur isə yer üzünə, yaxud Roma səltənətinə göndərilmiş yeddi xüsusi və ağır hökmün tarixidir. Yeddi cam isə Papalıq Romanın üzərinə göndərilmiş son yeddi bələdir. Bunlarla yanaşı bir çox başqa hadisələr də vardır; onlar qollar kimi bu mətnə hörülmüş, peyğəmbərliyin böyük çayını doldurmuşdur, ta ki bütün bunlar axırda bizi əbədiyyət okeanına çatdırsın.”

“Vəhy kitabında Yəhyanın peyğəmbərliyinin planı, mənim üçün, budur. Və bu kitabı anlamaq istəyən adam Allah kəlamının digər hissələri haqqında hərtərəfli biliyə malik olmalıdır. Bu peyğəmbərlikdə istifadə olunan surətlər və məcazların hamısı elə həmin kitabın özündə izah edilmir; onlar başqa peyğəmbərlərdə tapılmalı və Müqəddəs Yazının digər keçidlərində izah olunmalıdır. Buna görə aydındır ki, Allah hər hansı bir hissə haqqında aydın biliyə nail olmaq üçün belə, bütövün öyrənilməsinə nəzərdə tutmuşdur.” William Miller, *Miller’s Lectures*, 2-ci cild, 12-ci müəhazirə, 178.

Diqqət yetirin ki, Miller son yeddi bəlanı papalıq Romanın üzərinə gələn yeddi hökm kimi başa düşürdü. O, papalıq Romanın ölümcül bir yara aldığını və bu yaranın sağalmalı olduğunu anlama bilməmişdi. O, yeddi şeypuru “yer üzərinə və ya Roma səltənətinə göndərilmiş yeddi xüsusi və ağır hökmün tarixi” kimi tanıyırdı, lakin bütpərəst Roma ilə papalıq Romanın səltənətləri arasındakı fərqi ayırd edə bilmirdi. Buna görə də, onun ilk dörd şeypur ilə son üç şeypur arasındakı fərqi görə bilmə qabiliyyəti məhdud idi.

Miller Roma üzərinə gətirilən hökmlərin bazar gününün məcburi tətbiqinə Allahın cavabı olduğunu dərk edə bilmədi, çünki Millerçilər öz tarixlərində hələ də bazar günü ibadət edirdilər.

Miller şeypurların Roma üzərinə gələn hökmlər olduğunu tanımaqda haqlı idi, lakin bu hökmlərin gətirilməsinin xüsusi səbəbi, habelə ilk dörd və son üç Şeypur arasındakı fərq məhdud idi, yaxud ümumiyyətlə yox idi. Bu məhdud baxışla, İslamın üç vayına dair “cəvahir” hələ də Allahın əli ilə yönləndirilmiş cədvəllərin üzərində yer alırdı və dəyişdirilməməlidir.

Nurlandırılmış fərasət peyğəmbərliyin “hikmətli” tələbəsinə dərk etməyə imkan verir ki, Allah Müqəddəs Kitabı yazan müqəddəs adamları təkcə ilhamlandırmamışdır, həm də Kral Ceyms Müqəddəs Kitabını tərcümə edən adamların işinə rəhbərlik etmişdir və O, iki müqəddəs cədvəlin hazırlanmasında da eyni növ ilahi nəzarətdən istifadə etdiyini açıqca bildirir.

Millerin beşinci, altıncı və yeddinci Surun (İslamın) “cavahiri” axır günlərdə on qat daha parlaq işıldayır, çünki o, sonuncu Gecəyarısı Hayqırtısının mövzusu müəyyən edir. Millerçi tarixdə Gecəyarısı Hayqırtısının mövzusu peyğəmbərlik dövrlərinin başa çatmasının tarixi idi və bu mənada axır günlərin “Gecəyarısı Hayqırtısı” xəbəri (üçüncü Vay olan İslamın xəbəri) 22 oktyabr 1844-cü il tarixi ilə tipik olaraq əvvəlcədən göstərilmişdir. Millerçi tarixdə həmin tarix tezliklə gələcək bazar günü qanununu təmsil edir və həm 22 oktyabr 1844-cü il, həm də bazar günü qanunu Məsihin Zəfərli Girişinin yekunu olan çarmıx tərəfindən tipik olaraq əvvəlcədən göstərilmişdi.

Millerin beşinci, altıncı və yeddinci Borazanlara (İslam) dair “cavahiri” son günlərdə on qat daha parlaq işıq saçır; çünki o, İslamı son günlərin islahatçı hərəkətinin mövzusu ilə uyğunluq içində müəyyən edir ki, bu da üçüncü Vay olan İslamdır. Buna görə də, yüz qırx dörd minin son islahatçı hərəkətinin mövzusu kimi, o, əvvəlki islahatçı hərəkətlərin hər birinin mövzusu ilə təmsil edilmişdir; istər Məsihin islahatçı hərəkətində “dirilmə” mövzusu, istər Millerçilərin tarixində “peyğəmbərlik vaxtı” mövzusu, istər Davudun islahatçı hərəkətində “Allahın sandığı” mövzusu, istərsə də Musanın islahatçı hərəkətində “əhd” mövzusu olsun.

İstər çarmıx hadisəsi, istər 22 oktyabr 1844 tarixi, istərsə də islahat hərəkətlərinin müxtəlif mövzuları olsun, hər bir tarix və mövzu həmin dövrün nəslə üçün həyat və ölüm məsələsi olan sınaq sualını təmsil edirdi. Millerin İslamın üç Vayına dair “cavahiri”, on bakirə məsələsinin “yağ” baxımından təqdim etdiyi kimi, həyat və ölüm məsələsi olan bir sınaq sualıdır. Millerin yuxusunun əvvəlində onun cavahirləri günəş kimi parlayırdı, lakin yuxusunun sonunda onlar “on dəfə daha parlaq” parlayırdı. Millerin cavahirləri milleritlərin tarixində kerosin (çıraq yağı) kimi idi, lakin bu gün həmin cavahirlər raket yanacağıdır!

Millerçilər ikinci Vay halına aid olan İslamın zaman peyğəmbərliyini başa düşdülər və onu düzgün tətbiq etdilər; bu peyğəmbərlik 11 avqust 1840-cı ildə yerinə yetdi; lakin üçüncü Vay halı barədə onların anlayışı, hansı ki Yeddinci Sürdür, üçüncü Vay halının Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin altıncı səltənəti üzərinə gələn bir hökm kimi yetişdiyini görə bilmədi; çünki onlar beşinci səltənəti, bir yana qalsın, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin altıncı səltənətini belə görmürdülər. Bununla belə, Vəhy barədə Millerə verilmiş “böyük işıq” axır günlərin “Gecəyarısı Fəryadı”nda on qat daha parlaq saçmalıdır.

Habakkukun iki lövhəsi üzərində təmsil olunan həqiqətlər mahiyyət etibarilə keçmiş tarixdə yerinə yetirilmiş həqiqətlərdir. Cədvəllər Millerin bir araya gətirməyə yönəldildiyi zaman peyğəmbərlikləri üzərində əsaslanır və həmin zaman peyğəmbərliklərinin hamısı 1844-cü ilə qədər

başla çatmışdı. Bu zaman peyğəmbərlikləri son günlərdə daha parlaq şəkildə işıq saçacaq, çünki onların bu gün də Millerçi tarixdə olduqları qədər dəqiq olduqları görülməkdir; lakin onlar son günlər üçün birbaşa zamanla bağlı heç bir qabaqcadan xəbər vermir. Bununla belə, onlar keçmişdə təmsil etdikləri tarixlərin təkrarlanan peyğəmbərlik nümunələrini təmin edir, lakin Millerin bir neçə cəvahirini ilə gələcəyə dair qabaqcadan bildirişlər birbaşa təmsil olunur.

1844-cü ildə başlanmış Məsihin səmavi məbəddəki xidməti, o iş tamamlanana qədər davam edir. İki min üç yüz gündə bağlı peyğəmbərlik və onun müəyyən etdiyi təmizləmə işi hələ də “yerinə yetirilməkdədir”; bacı Uaytın Ulai və Hiddekel çayları barədə dediyi kimi, buna görə həmin peyğəmbərliyin dünyanın axırına aid bir yerinə yetməsi vardır.

“Danielin Allahdan aldığı nur xüsusilə bu son günlər üçün verilmişdi. Onun Ulay və Hiddekel sahillərində, Şınarın böyük çayları yanında gördüyü görüntülər indi yerinə yetmək prosesindədir və əvvəlcədən bildirilmiş bütün hadisələr tezliklə baş verəcəkdir.” Testimonies to Ministers, 112.

İki cədvəldə yer alan Danielin yeddinci və səkkizinci fəsillərinin görüntülərinin müəyyən hissələri hələ gələcəyə aiddir, çünki onların hər ikisi Məsihin məbədxana xidmətini müəyyən edir. Bununla belə, həmin iki fəsildə Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində təsvir olunan padşahlıqların tarixləri papalıq Romanın ölümcül yarasını alması ilə sona çatır. “Əlsiz olaraq dağdan qoparılan” “daş” və Daniel iki fəsildəki səkkizinci padşahlıq hələ gələcəkdir. Lakin Danielin ikinci, yeddinci və səkkizinci fəsilləri ilə əlaqədar cədvəllərdə göstərilənlərin çoxu yerinə yetmişdir.

Müqəddəs məkandakı Məsihin işi və İslamın üçüncü Vayı mahiyyət etibarilə Millerçilərin dövründən sonrakı peyğəmbərlik tarixini təmsil edən iki mövzudur. Bu iki mövzu ilə yanaşı, iki cədvəl bir xətt üzərində bir araya gətirildikdə timsallaşdırılan axır günlər tarixi də vardır. Bu edildikdə, birinci cədvəldə təmsil olunduğu kimi, 1843-cü ilin ilk məyusluğu öz düzəlişini ikinci cədvəldə tapır. Birlikdə onlar indi İsa Məsihin Vəhyinin açılması ilə əlaqədar olaraq möhürü açılan Yeddi Gurultunun “gizli tarixini” meydana çıxarır və müəyyən edir.

O “gizli tarix” “həqiqət” üzərində qurulmuşdur; “həqiqət” isə birləşdirildikdə “həqiqət” sözünü əmələ gətirən üç ıvrit hərfidir. Bu söz ıvrit əlifbasının birinci, on üçüncü və son hərflərindən yaranır və İsanı yalnız Həqiqət kimi deyil, həm də Alfa və Omega kimi təmsil edir. “Gizli tarix” məyusluqla başlayır və məyusluqla bitir, ortasında isə üsyan vardır; çünki “on üç” üsyanı təmsil edən bir rəqəmdir.

Birinci cədvəldə təsvir olunan 1843-cü il ilk məyusluğu və gecikmə vaxtının başlanmasını müəyyən edir. Gecikmə vaxtı Gecəyarısı Fəryadı xəbərinin gəlişinə aparır; burada ağilsız bakirələrin üsyanı zahir olur. Sonra Gecəyarısı Fəryadı xəbəri son məyusluğa qədər elan edilir. Gecəyarısı Fəryadının həmin “gizli tarixi” axır günlərdə yenidən təkrarlanır (lap hərfinədək).

“Məni tez-tez on bakirə haqqında məsələ yönləndirirlər; onlardan beşi müdrik, beşi isə ağilsız idi. Bu məsələnin hər bir təfərrüatınadək yerinə yetirilmiş və yerinə yetiriləcəkdir, çünki onun məhz bu dövr üçün xüsusi tətbiqi vardır və üçüncü mələyin xəbəri kimi, o da yerinə yetirilmişdir və zamanın sonunadək indiki həqiqət olaraq qalmağa davam edəcəkdir.” Review and Herald, 19 avqust 1890.

Düzgün şəkildə başa düşüldükdə, əvvəlki bəyanat göstərir ki, axır günlərdə ağilsız yaxud müdrik bakirə olmaq ehtimalına malik olan yeganə insan qrupu, məyusluq yaşamış bir qrupun daxilində olan insanlardır. Məhz həmin məyusluq gecikmə vaxtını doğurur və “hərfi-hərfinə yerinə yetmiş və yerinə yetəcək” olan məsəl, bir məyusluqla başlayan gecikmə vaxtı ərzində bakirələrin daxilində yaranan təsirlər üzərində qurulmuşdur. Şəhərin küçəsində “iki şahidi” öldürən və onları ölüm vadisində ölü, quru sümüklərə çevirən həmin məyusluq 18 iyul 2020-ci ildə baş verdi. Adventizm, ümumilikdə, həmin məyusluqda iştirak etmirdi. Əksinə, “iki şahid” küçədə öldürülmüş halda uzanarkən, onlar baş tutmamış proqnozu qeyd edirdilər. Hərfi-hərfinə demək, “hərfi-hərfinə” deməkdir.

Millerçi tarixində əvvəlki əhd xalqı (Protestantlıq) 1843-cü ilin baş tutmamış öncədən xəbəriyini (birinci məyusluğu) qeyd etdi və həmin anda protestantlar öz sınaq vaxtlarının hüddudlarını aşdılar. Sınaq vaxtı 11 avqust 1840-cı ildə, ikinci Vayının (İslamın) zaman peyğəmbərliyinin yerinə yetməsi ilə Vəhy onuncu fəslindəki qüdrətli mələk endiyi zaman başlanmışdı. Protestantlar birinci məyusluqda zaman peyğəmbərliyini rədd etdilər, çünki yanlış öncədən xəbər onlara artıq həqiqəti axtarmamaq üçün bəhanə vermişdi. Millerçi tarixinin bütün nişanələrinin mövzusu “zaman peyğəmbərliyi” idi.

2001-ci il sentyabrın 11-də Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki mələk üçüncü Vay bəlası (İslam) peyğəmbərliyinin yerinə yetməsi zamanı endi. Son günlərdəki bütün yol nişanlarının mövzusu İslamdır. Birinci məyusluq əvvəlki əhd xalqının təmizlənməsinin sonunu qeyd edir; belə ki, əvvəlki əhd xalqına o zaman artıq həqiqəti axtarmamaqları üçün bir bəhanə verilmiş oldu. Bundan sonra son günlərin “bakirələri” üçün sınaq vaxtı başladı; çünki mələyin enməsi ilə başlayan əvvəlki əhd xalqının sınağı birinci məyusluqda sona çatdı. Beləliklə, bakirələr kimi təmsil olunanların sınağı başlandı və bu sınaq prosesi nəhayət, bakirələrin ya ağilsız, ya da müdrik olduqlarını üzə çıxaracaqdır.

İlk və son məyusluq arasında Gecəyarısı Nidasının xəbəri yerləşir. Millerçilər üçün Gecəyarısı Nidası xəbərinin mövzusu “zaman” idi, son günlərdə isə Gecəyarısı Nidası xəbərinin mövzusu “İslam”dır. Millerin yuxusunda o, bir hayqırtı (nida) ilə oyadılır və həmin vaxt onun cəvahiratları əvvəllər parladıqlarından on dəfə daha parlaq saçı. Cədvəllər üzərində son günlər üçün birbaşa bir önbildirişi müəyyən edən cəvahiratlar İslam və təhqiqat mühakiməsidir. Buna görə, Gecəyarısı Nidasının “xəbəri”nin və təhqiqat mühakiməsi ilə təmsil olunan “təcrübə”nin sınaqları əvvəlki əhd xalqı üçün deyil, son bakirələr olduqlarını iddia edənlər üçündür.

Hər iki cədvəl bir araya gətirildikdə yaranan illüstrasiya, birinci məyusluqdan son məyusluğa qədərki tarixi müəyyən etməklə, Yeddi Gurultunun “gizli tarixinin” baş verdiyi zamanda tədqiqat mühakiməsinin son işinin icra olunduğunu göstərir. Həmin son iş yüz qırx dörd minin möhürlənməsidir və bu, Daniel doqquzda qeyd olunan “çətin zamanlar” ərzində, Vəhy on birdə millətlərin qəzəblənməsi zamanı, Vəhy yeddinci fəsildəki “dörd küləyin” saxlanması zamanı, Yeşaya iyirmi yeddinci fəsildə qeyd olunan “şərq küləyi günündə sərt küləyin dayandırılması” zamanı və dünya üzərinə “qopub ölüm və dağıntı gətirməyə çalışan qəzəbli atın” cilovlanması zamanı baş verir. Bu peyğəmbərlik şahidlərinin hamısı, müqəddəs cədvəllərdə təsvir olunduğu kimi, üçüncü Vay olan İslamı təmsil edir.

Cədvəllərin nəşrindən sonrakı gələcək hadisələrə xüsusi olaraq işarə edən Habaquququn iki müqəddəs cədvəlinin üç əsas ünsürü yüz qırx dörd minin möhürlənməsi, İslam və on bakirə məsələsinin yerinə yetməsidir. Cədvəllər həm bir “təcrübə”, həm də bir “xəbər”in sınaqdan keçirilməsini və möhürlənməsi prosesini müəyyən edir. Ağılsız bakirə üçün zəruri olan təcrübə “sizdə olan Məsih, izzətin ümidi”dir; bu isə yüz qırx dörd minin təmsil etdiyi kamilliyi ifadə edir.

Əsrlərdən və nəsillərdən gizli saxlanmış, lakin indi Onun müqəddəslərinə aşkar edilmiş sirr belədir: Allah istədi ki, bu sirrin millətlər arasında olan izzətli zənginliyinin nə olduğunu onlara bildirsin; bu isə sizdə olan Məsihdir — izzət ümidi. Biz Onu vəz edirik, hər bir insana xəbərdarlıq edərək və hər bir insana bütün hikmətlə öyrədərək ki, hər bir insanı Məsih İsada kamil təqdim edək. Koloslulara 1:26–28.

Yüz qırx dörd min nəfər “əsarət”dən çıxmış bir xalq qrupu kimi təsvir olunur. Vəhy kitabında birbaşa təsvir edilən əsarət, on birinci fəsildə göstərildiyi kimi, üç gün yarım küçədə ölü qalmaq əsarətidir. Rəmzi ölüm əsarəti Levililər iyirmi altıdakı “yeddi vaxt”ı təmsil edir və bu əsarət, doqquzuncu fəsildə Danielin duası ilə göstərildiyi kimi, tövbənin zahirə çıxmasını tələb edir.

Ölü, quru sümüklər yenidən həyata qaytarıldıqda, onlar dərhal bir “bayraq” kimi ucaldılırlar. Ölüm halında onların daxilində Məsih yox idi — izzətin ümidi. Onlardan tələb olunan tövbənin bir hissəsi, onların Allaha qarşı getdiklərini və Allahın da onlara qarşı getdiyini etiraf etmələri idi. Onlar peyğəmbərliklə müəyyən edilmiş tələblərə cavab verdikdə, Məsih sonra “öz məbədinə qəfil gəlir” və o zaman ucaldılan bayrağın üzvü olmaq üçün zəruri olan “təcrübə” əldə edilir.

İki cədvəl bir araya gətirildikdə təsvir olunan “təcrübə”, Məsihin səmavi məbəddəki son işi ilə həyata keçirilir. Həmin “təcrübə” “mareh” görüntüsü ilə təmsil olunur ki, bu da “görünüşün” görüntüsüdür. Ehtiyac duyulan “xəbər” isə peyğəmbərlik tarixinin “chazon” görüntüsüdür. Həmin “xəbər”, üçüncü Vay vasitəsilə baş verən, üsyankar dünya üzərinə gəlməkdə olan Allahın hökmü haqqında xəbər kimi müəyyən edilir.

1856-cı ildə Rəbb Adventizmdə ruhani Yerusəlimin yenidən qurulmasını başa çatdırmağa çalışdı. 1798-dən 1844-ə qədər üç mələyin gəlişi altında, Miller yuxusunda “cəvahiratlar” kimi təsvir olunan təməllər üzərində Millerçi məbəd inşa edilmişdi; bu, Habakkuk kitabının ikinci fəslini yerinə yetirən iki pioner cədvəldəki (1843 və 1850) peyğəmbərlik həqiqətləri ilə təmsil olunurdu. Sonra O, Öz xalqını Onun yeddinci gün Şənbə qanununun divarını ucaltmağa yönəltdi və “gəzmək üçün küçə” işini başa çatdırmaq üçün onları qədim İsrailin “köhnə yolları”na qaytardı. AMMA, köhnə yol onların sınanması və ayrılması üçün nəzərdə tutulmuş bir təlimi, bir peyğəmbərliyi ehtiva edirdi. 1863-cü ildə Adventizm “yeddi dəfə” sınağından keçə bilmədi və Laodikiya səhrasında sərgərdan gəzməyə başladı.

22 oktyabr 1844-cü il tezliklə gələcək bazar qanununu tipləşdirir və Danielin müəyyən etdiyi kimi, bazar qanunu zamanı çətin zamanlarda küçə və divarın tamamlanmasının qırx doqquz ili ilə təmsil olunan iş yerinə yetiriləcəkdir.

Buna görə bil və anla ki, Yerusəlimi bərpa etmək və yenidən qurmaq haqqında əmrin verilməsindən Məşihə, Hökmdara qədər yeddi həftə və altmış iki həftə olacaq; küçə yenidən

tikiləcək, divar da, özü də sıxıntılı zamanlarda. Daniel 9:25.

Bütün peyğəmbərlər bir-biri ilə razılaşırsınız və Daniieldəki “çətin dövrlər” nəzərdən keçirdiyimiz Early Writings-dən olan hissədə də eyni şəkildə müəyyən edilir.

“O zaman, xilas işi başa çatmaqda olarkən, yer üzərinə müsibət gələcək və millətlər qəzəblənəcəklər, lakin üçüncü mələyin işinə mane olmamaq üçün cilovlanmış vəziyyətdə saxlanılacaqlar. Həmin vaxt ‘axır yağış,’ yaxud Rəbbin hüsurundan gələn tərəvətləndirmə gələcək ki, üçüncü mələyin uca səsinə qüdrət versin və müqəddəsləri son yeddi bəlanın töküləcəyi dövrdə durmağa hazırlasın.” Early Writings, 85.

Bu tədqiqatı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Həqiqəti etiraf edənlər nə qədər ki Şeytana xidmət edirlər, onun cəhənnəmi kölgəsi onların Allah və göy haqqında baxışlarını kəsəcəkdir. Onlar ilk məhəbbətlərini itirmiş olanlar kimi olacaqlar. Onlar əbədi gerçəklikləri görə bilməzlər. Allahın bizim üçün hazırladığı şey Zəkəriyyə kitabında, 3 və 4-cü fəsillərdə, həmçinin 4:12–14-də təsvir olunmuşdur: ‘Mən yenə cavab verib ona dedim: Özlərindən qızıl yağ boşaldan iki qızıl boru vasitəsilə uzanan bu iki zeytun budağı nədir? O isə mənə cavab verib dedi: Bunların nə olduğunu bilmirsinizmi? Mən də dedim: Xeyr, ağam. O zaman dedi: Bunlar bütün yer üzünün Rəbbinin yanında duran iki məsh olunmuşdur.’”

“Rəbb ehtiyat mənbələri ilə doludur. Onun imkanlarında heç bir çatışmazlıq yoxdur. Bizim üzərimizə qaranlıq kölgələrin toplanmasının səbəbi, söhbətlərimizdə aşkar olan iman əskikliyimiz, dünyapərəstliyimiz, ucuz danışığımız və imansızlığımızdır. Məsih sözdə də, xarakterdə də hər cəhətdən sevimli Olan və on minlərlə arasında ən seçilmiş Olan kimi aşkar edilmir. Can özünü puçluğa yüksəltməklə qane olduqda, Rəbbin Ruhu onun üçün az iş görə bilər. Bizim uzağı görməyən baxışımız kölgəni görür, lakin ondan o tərəfdə olan izzəti görə bilmir. Mələklər dörd küləyi saxlayırlar; bu küləklər qopub azad olmaq və bütün yer üzünün üzərinə şığımaq, öz yolunda dağıntı və ölüm daşımaq istəyən qəzəbli bir atla təmsil olunur.

“Əbədi dünyanın lap astanasında yuxuya gedəkmisi? Küt, soyuq və ölü olaqmı? Ah, kaş kilsələrimizdə Allahın Ruhu və nəfəsi Öz xalqına üfürüləydi ki, onlar ayaqları üstə durub yaşasınlar. Görməliyik ki, yol dardır, qapı isə ensizdir. Lakin ensiz qapıdan keçdiyimiz zaman, onun genişliyi hüdudsuzdur.” Manuscript Releases, cild 20, 217.